79

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: ।
ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: ।

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் சரித்திரமும்,

தேரழுந்தூர் ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவன் சரித்திரம் முதல்பாகமும்.

கோவில்வெண்ணி
ஸ்ரீ S. ஸந்தானகோபாலய்யங்கார்
இயற்றியது.

ஸ்ரீநிவாஸ ப்ரஸ், திருவையாறு.
1948

[விலை அணு 8.

MADRAS
Q22
N44.
97958.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸமஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமானுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனுக்கு மோக்ஷாச்ரமம் அளித்து அநுக்ரஹித்த

திருக்குடந்தை ஆண்டவன் சரித்திரம்.

:o:

தனியன்.

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீவாஸ யோகிப்ரவரஸகருணா
பாங்கஸங்காத பங்காத்
வேதாந்தத்வந்த்வ வித்யா மதுரஸலஹரீ
சஞ்சரீகாயமாண: ।
தேநாசார்யேண ரங்கப்ரபுசரணயுகே
தத்த ரக்ஷாபரஸ்ரீ:
ஸ்ரீமத் ஸ்ரீவாஸராமாவரஜ முநிமணி:
ஸந்ததம் ச்ரேயஸே ஸ்யாத் ॥

ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனின் அவதார ஸௌலப்யத்தை ஊரும் நாடுமறியும்படி செய்வித்த நித்யஸூரிகளில் ஒருவரான, சரணாகதி சாஸ்திரத்துக்கு மார்க்கதர்சியான ஸ்ரீவிச்வாமித்ரரின் அம்சபூதராய், தபோநிதியாய், காவிரியின் தென்புறத்தில் காடந்தேத்தி என்கிற கிராமத்தில், **ஸ்ரீ வரத வேதாந்தாசாரியார்** என்ற திருநாமத்துடன், திருத்துறைப்பூண்டி ஆண்டவனுக்கு கைங்கர்யம் செய்துவந்த ஸ்ரீ ரகுநாதாசாரியாருக்கு உத்தம

பத்னியான ஜானகியிடத்தில் விரோதி வருஷம் ஆவணி மாதம் மூல நக்ஷத்திரத்தில் அவதரித்தார்.

காலாகாலத்தில் உபநயனம் செய்விக்கப் பெற்ற இவர் அத்யயனம் செய்து, பின்னர் தர்க்க சாஸ்திரத்தை ராஜமன்னார்கோவில் ஸ்ரீ-உ-வே ஸாமியாச்சார் ஸ்வாமியிடம் கற்றார்.

97955

மிகவும் வைராக்ய நிதியாய் வைதிக சிரத்தையுடன் பால்ய வயதிலேயே (அஷ்டாக்ஷரம்) மூலமந்திரம், காயத்ரீ முதலான உத்தமமான மந்திரங்களை ஜபித்து ஸித்தியடைந்தனர். இதற்குப்பின் மைசூர் ஆஸ்தானத்திற் கெழுந்தருளி அவ்விடம் ஸம்பாவனை பெற்றதன்றியில் ஸமஸ்தான வித்வான் ஆக்கியாழ்வான் என்பவரிடம் தர்க்கத்தில் உயர்தர க்ரந்தங்களை அப்யஸித்தார். அது ஸமயம் அவ்விடம் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீபரகால ஸ்வாமியை பிரார்த்திக்க அவரும் இவருக்கு ஸ்ரீஹயக்ரீவன் விஷயமான மந்திரத்தையும் ஸ்ரீஸுதர்சன மந்திரத்தையும் உபதேசித்தார். பின்பு ஒரு ஸமயம் ஸ்ரீஅஹோபில மடம் ஸ்ரீஅழகியசிங்கரை தெண்டனிட நேர்ந்தபோது அவரிடமிருந்து ஸ்ரீந்ருஸிம்ம மந்த்ரோபதேசத்தையும் பெற்றார்.

இப்படி மிகவும் வைராக்ய நிதியாய் ப்ரம்மசர்ய ஆச்ரமத்திலிருந்துகொண்டே ஸகல மந்த்ர ஸித்திகளையும் சதாவதான சக்தியையும் பெற்று நான்கு சாஸ்திரங்களுக்கு அதிபதியாயும் ஆசுகவியாயும் விளங்கினார். இவருக்கு திருவேங்கடமுடையான் ப்ரத்யக்ஷம். 35-வது வயதிலே விவாகம். விவாகமான சிறிது காலத்திற்கெல்

Q22

லாம் யாத்திரையாக எழுந்தருளி ஒவ்வொரு ஸமஸ்தான ஸதஸையும் அலங்கரித்துவந்தார். அப்படி எழுந்தருளுகையில் திருவனந்தபுரம் ராஜ ஸதஸை அடைய நேர்ந்தது. அப்பொழுது திவான் இவரை ஸதஸில் பரிசோதிக்கவெண்ணி அவ்விடம் ஸரஸ்வதி மஹாலுக்குள் அழைத்துச் சென்று பல அதிசயங்களைக் காண்பித்து சோதிக்க இவர் அவதானத்தைக் கண்டுகளித்து வெகுவாக ஸன்மானித்தார். இதுகண்ட ஸபைப்யில் அதுஸமயமிருந்த மந்திரவாதி ஒருவர் நம்ஸ்வாமியின் வாயைப் பேச முடியாமல் மந்திரத்தால் கட்ட அதையறிந்த நம் ஸ்வாமி ஸ்ரீஸுதர்சனுஷ்டகத்தை தியானம்செய்ய அந்த மந்திரவாதியும் ஸதஸிலேயே ரத்தம் கக்கலானுன். நம் ஸ்வாமிக்கும் வாய்ப் பூட்டு நிவர்த்தியாயிற்று. அரசனும் இதைக் கண்ணுற்று வெகுண்டு மந்திரவாதியின் சர்வ மான்யத்தை பிடுங்கிக்கொண்டு தேசப்ரஷ்டம் செய்ய அவனும் ஸ்வாமியை சரண்புக நம் ஸ்வாமியும் அரசனை மன்னிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ள அவனும் நம் ஸ்வாமியின் திருவுள்ளப்படி தன் உத்தரவை மாற்றி அந்த மந்திரவாதியையும் தேசத்தில் வஸிக்க அநுமதித்தான்.

பின்னர் திருவனந்தபுரத்திலிருந்து கொச்சி ஸமஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளினுர். அந்த ஸதஸிலும் இவருடைய அபார சக்தியைக் கண்டு பொருமை கொண்ட சிலர், இவர் ப்ராதக் காலத்தில் ஸ்னுநுஷ்டானத்திற்கு எழுந்தருளுகையில் வழிமறித்து உயிருக்கே ஹானி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஒரு நாள் வழியில் மறைந்து இருந்தனர். அது ஸமயம் ஸ்வாமியும் வழக்கம்போல் ஸ்ரீஹயக்ரீவஸ்தோத்திரத்தை அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டு எழுந்தருள அவ்விடம் யாரோ

ஒருவர் குதிரையில் ராஜவேஷத்துடன் திடீரென வர அந்தத் துஷ்டர்கள் கையிலிருந்தவைகளை அவ்விடமே விட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டனர். பின்னர் ஆசாரவாசல் சேவகர்கள் ஏதோ பேரிரைச்சல் கேட்டதாக ஸ்வாமி நீராடுமிடம் ஓடிவந்து நம் ஸ்வாமியைக் கேட்க நம் ஸ்வாமி மூலம் நடந்த விபரங்களை அறிந்துகொண்டு சிறிது தூரத்தில் கீழே கிடக்கும் கத்தி கயறுகளை எடுத்துக் கொண்டு விடியற் காலையில் ராஜ ஸதஸில் சேர்ப்பித்தனர். இந்த ஸம்பவத்திற்குப் பின் சிறிது காலம் இவ்விடம் தங்கியிருந்து விசேஷமான ஸன்மானங்களை பெற்றுக்கொண்டு கள்ளிக்கோட்டைக்கு அருகாமையில் ஓர் அரண்யம் வழியாக எழுந்தருளுகையில் ஒருநாள் ஓர் புஷ்கரணிக்கரையில் அமைந்துள்ள ஒரு சத்திரத்தில் தங்க நேர்ந்தது. அன்றிரவு பல திருடர்கள் கொள்ளையடிக்கும் நோக்கத்துடன் அவ்விடம் வந்தனர். வந்தவர்களின் நோக்கத்தை யுணர்ந்த நம்ஸ்வாமி ஹயக்ரீவனையும் ஸுதர்சனத்தையும் தியானித்து நிர்ப் பரராயிருக்க ஓர் பெரிய ஸர்ப்பம் வாசற்படியினருகே தென்பட்டது. படியைத் திருடர்கள் நெருங்கும்போது அந்த ஸர்ப்பம் ஆக்ரஹத்துடன் சீறுவதைக் கண்டு வெருண்டு அந்தத் திருடர்கள் அவ்விடம் விட்டகன்றனர். பின்னர் ஸ்வாமி யாத்திரையாக அநேக திவ்ய தேசங்களுக்குச் சென்று நாகைப்பட்டிணத்தை யடைந்தார். அவ்வூரில் தாசில்தாராயிருந்த ஸ்ரீரங்கஸாமி நாயக்கரின் வேண்டுகோளின் பேரில் வெளிப்பாளையம் கிருஷ்ணன் ஸந்நிதியில் தன் சதாவதான சக்தியை அவ்வூர் ஜனங்கள் ப்ரமிக்கும்படி காட்டிப் பின்னர் ஓர் பல்லக்கை கொண்டுவரச் சொல்லி அதை திரையிட்டு பின்புறமமட்டில் ஆட்கள் சுமந்து செல்லுமாறு ஆக்ஞாபித்தார். அவ்விடமிருந்த சிலர்

பல்லக்கை பின்புறம் சுமக்க முன்புறம் எவருமே தூக்காமல் பல்லக்கு ஊர்வலமாய்ச் சென்றது. இதைக் கண்ட பலரும் வெகுவாக ஸன்மானித்தனர். சிறிது காலத்திற்கெல்லாம் மறுபடியும் யாத்திரையாக எழுந்தருளுகையில் காளஹஸ்திராஜா இந்த மஹானின் ப்ரதாபங்களை சித்தூர் கலெக்டர் ஆபீஸ் சிரஸ்ததார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸாமி அய்யர் மூலமாகக் கேள்விப்பட்டு தன் ஸமஸ்தானத்திற்கு அழைத்துவந்து வல்லிசெம்பேடு என்ற கிராமத்தையும் ஐங்காபள்ளி கிராமத்தின் வரும்படியில் ஓர் பங்கையும் சாஸனம் செய்வித்துத் தன்னிடமே வைத்து உபசரித்து வந்தார்.

சிறிது காலஞ்சென்றவுடன் திருமலைக்கு யாத்திரையாக எழுந்தருளி அவ்விடம் ஸ்ரீமஹந்த் பகவான் தாஸ் முன்பாக அவதானம் செய்து ஸன்மானிக்கப்பட்டார். திருச்சானூரில் ஸ்வாமிக்கென்று லக்ஷ்மீநரஸிம்ம பந்துலுவால் ஓர் க்ருஹம் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது இந்த கிருகத்தில் நம் ஸ்வாமிக்கு வேங்கடகிருஷ்ணன் என்ற குமாரர் ஜனித்தார். திருமலையில் இவருக்கு ஸன்மானமாக ஓர் தந்தப் பல்லக்கை அளிக்க இவரும் அந்தப் பல்லக்கை திருச்சேரை ஸ்ரீ தேசிகன் ஸந்நிதிக்களித்துவிட்டார். இப்படி இவ்விடத்தில் தன் அறுபதாவது ஆண்டு பூர்த்தியாகுமளவும் எழுந்தருளியிருந்து ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தியை விசேஷமாக திருமலையில் நடத்தினர். பின்பு திருக்குடந்தைக் கெழுந்தருளவேண்டுமென்ற அபிலாஷை உண்டாக அவ்வூரிலுள்ள நிலபலங்களை விற்று திருக்குடந்தைக்கு எழுந்தருளி ஸ்ரீ ஆராவமுதன் ஸந்நிதித் தெருவில் தெற்கு நோக்கியுள்ள க்ருஹத்தை கிரயத்திற்கு வாங்கி அந்த க்ருஹத்திலேயே

வஸித்து வரலானார். ஸ்ரீகோமளவல்லித் தாயாருக்கு ஓர் ஸிம்ம வாஹனம் செய்து ஸமர்ப்பித்தார். திருமலை திருவேங்கடமுடையான் ஸந்நிதியில் தினமும் நெய்தீபம் ஸமர்ப்பிக்க ஓர் நிதியும் ஏற்பாடு செய்துவைத்தார்.

இது இவ்வாறிருக்க ஒரு ஸமயம் தாசில்தார் ஸ்ரீ ரங்கஸாமிநாயக்கரை தஞ்சாவூரில் சந்திக்கநேர்ந்தது. அது ஸமயம் அவர் நம் ஸ்வாமியை 'தமிழில் குறள் இருப்பதுபோல் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் குறள் உண்டோ? அப்படியிருப்பின் அடியேன் பார்க்கவேண்டும்' என்று கூறவும் நம்ஸ்வாமியும் ஒருவாரத்தில் காண்பிப்பதாகக்கூறி 'அத்புதவாமனம்' என்று திருநாமமிட்டு ஓர் க்ரந்தத்தைக் காண்பித்தார். இந்த க்ரந்தத்தின் ப்ரதிகள் திருவாடுதுரையிலும், மதுரையிலும், திருவனந்தபுரத்திலுமிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. 'ஆருட் ப்ரபந்தம்' என்ற க்ரந்தமும் இவரால் இயற்றப்பட்டு திருவனந்தபுரத்தில் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இதைத் தவிர 'ஸ்வப்ன சதகம்' என்ற கிரந்தமும் திருவேங்கடமுடையான் விஷயமாய் ஓர் ஸ்தோத்ரமும் இவரால் இயற்றப்பட்டவை.

வைராக்ய நிதியாய் ஸர்வ சக்திமானாய் இருக்கும் இவருக்கு வயதினால் ஒரு ஸமயம் நேத்திர திருஷ்டி மங்கியிருக்க அது சமயம் ஒரு நாள் ப்ராதக் காலத்தில் நீராட வெந்நீர் வைக்கும்படி கூப்பிட்டவளவிலே பதில் கிடைக்காதிருக்க அதை தன் பத்னீ தன்னை அசட்டை செய்ததாக எண்ணி ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயார் விஷயமாக ஓர் 'தண்டகம்' அருளிச்செய்ய நேத்திரம் நன்றாகத் தெரிந்ததும் அன்றுமுதல் ஸ்வாமி காவேரிக்கே நீராட எழுந்தருளலானார்.

இந்த ஸ்வாமி ஸகல அன்வயமும் ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன் ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகனிடமே பெற்றவர். இது இவ்விதம் நிற்க ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தை நிர்வஹிக்க ஸ்ரீமத் சின்னண்டவன் திருநாடலங்கரித்து சுமார் பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரங்களாகியும் பல இன்னல்களால் ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்து கொள்ள எவருமே முன்வரவில்லை. சரணகதி தர்மத்தையும் பாதுகாராதனத்தையும் பிரதானமாகக் கொண்ட இந்த ஸ்ரீஸத்ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ஸ்ரீராமாவதாரமன்றோ பொருத்தமானது! ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகத்திற்கு முக்ய புருஷர்கள் தசரதர், கைகேயி, வசிஷ்டர், விச்வாமித்ரர், பரதனன்றோ. இந்த அவதார ஸூசகம் எவ்விடத்தில் காண்பது என்பதை இவ்விடம் நேர்ந்த ஸம்பவமே ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவன் ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணனுடைய அம்சமென்று நிரூபிக்கிறது.

திருக்குடந்தை ஸ்வாமிக்கு இது ஸமயம் 73-வது திருநக்ஷத்திரம். வயதுக் கிரமத்தை யோசித்தால் ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்துகொண்டு ஸ்ரீஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனம் செய்ய இயலாது என்றே கூறவேண்டும். இருந்தாலும் ஸ்ரீ ராமபிரானின் அம்சமாக ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவன் அவதரித்திருக்க அவருக்கு மாத்ராக்ரஹணம் செய்துவைத்து ஸ்ரீஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரவசனம் செய்வதைக் கேட்டு ஆனந்திக்கவேண்டும் என்ற சுத்தஸாத்வீக ஜன அபிப்பிராயத்தையும், தசரதனின் அம்சமான திருக்குடந்தை ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் மனோபீஷ்டத்தையும் ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவன் ஸன்யாஸத்தின் பொருட்டு பலர் பிரார்த்தனையையும் நிறைவேற்றவே இவர் ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்துகொள்ள இசைந்தார். இவ்விடம்

Scanned with OKEN Scanner

நேர்ந்த சம்பவமே ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவன் அவதார புருஷர் என்று நிரூபிப்பது. தசரத சக்கிரவர்த்தியிடம் கைகேயி தான் யுத்தத்தில் செய்த உதவிக்கு அல்லவா வரம்கேட்டு ராமனை காட்டிற்கனுப்பி பரதன் நாடாள வேண்டுமென்றாள். அதுபோன்ற ஓர் ஸம்பவம் இவ்விடம் நேர்ந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த ஸம்பவத்தை கூடமாக ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் 3-வது புகழ்மாலை 52வது பக்கத்தில் அடிக்குறிப்பில்— 'அக்காலத்தில் மடம், முனித்ரயம் என்ற த்வேஷம் அஸூயை முதலியவை அவ்வளவு அதிகமாகக்கிடையாது. ஆயினும் அநேகம்பேர்கள் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரிடம் நெருங்கி இந்த ஸ்வாமிக்கு (ஸ்ரீ திருக்குடந்தை ஆண்டவனுக்கு) ஸன்யாஸம் கொடுக்கக் கூடாதென்று வைதிகமாகவும், லௌகிகமாகவும் பலபடிகளிலும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் மனதைக் கலைத்ததுண்டு' என்று கூறப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது விபரம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் இந்த ஸ்வாமி மூலம் ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனின் ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்துகொள்வார் என்ற எண்ணமே. தசரதனின் அம்சமான ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திரேதாயுகத்தில் நடந்த அத்புதம் இப்பொழுது திருக்குடந்தை ஆண்டவனின் ஆச்ரம ஸ்வீகார ஸமயத்தில் நடக்கக் கண்டு மனம் திடுக்கிட்டு ஸ்ரீ ராமாவதார புருஷராகிய ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனுக்கு ஆச்ரமஸ்வீகாரத்திற்குத் தடங்கல் ஏற்படுவதைக் கண்டு மனம் தாளாமல் தான் ஏமாறக் கூடாது என்ற திடசித்தத்துடன் தான் கொடுத்துள்ள வாக்குறுதியையும் தவறாது தபஸில் ஸ்ரீ விச்வாமித்ரருக் கொப்பானவரும் தனக்கு பூர்வாச்ரமத்தில் நெருங்கிய நண்பரான இந்த ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனின்

பொருட்டு மாத்ராக்ரஹணம் செய்துவைக்க இசைந்தார். இந்த ஸூக்ஷ்மத்தை நன்ருக அறிந்த சுத்தஸாத்வீகரான பெரியோர்கள் இந்த ஸ்ரீ-உப-வே வரதவேதாந்தாச்சார் ஸ்வாமியைப் ஸந்யாஸம் செய்துகொள்ள பிரார்த்தித்தனர்.

இந்த ஸ்வாமியும் ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனுக்காக சூர்ய வம்சத்தின் தாசரதாம்சமாய் அவதரித்து ஆச்ரம ஸ்வீகாரம்பெற்ற ஸ்ரீ அழகியசிங்கரிடம் நேரில் ஸம்மதம் தெரிவித்த பின்னர் விச்வாவசுஹு ஆவணிமீ ஸ்ரீந்ருஸிம்மபுரத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரால் மாத்ராக்ரஹணம செய்துவைக்கப்பட்டு ஸ்ரீமதாண்டவன் **'ஸ்ரீநிவாஸராமானுஜமஹாதேசிகன்'** என்று திருநாமம் சாறறப்பட்டார். அவ்விடத்திலிருந்த சிஷ்யகோடிகளை ஸ்ரீ அழகியசிங்கராகிய ஸ்ரீ வண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் கடாக்ஷித்து "கலியில் ஸாது ரக்ஷணம் குறைவு. ஆதலால் நீங்கள் எல்லோரும் ஸ்வாமியிடம் கைங்கர்யம் செய்யும் கைங்கர்யபராளின் ப்ரதிப்ரயோஜனத்திற்காக ஓர் நிதி ஏற்படுத்துங்கள்'' என்று நியமித்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆச்ரமஸ்வீகாரமான மறுதினமே ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்ரீநிவாஸராமானுஜமஹாதேசிகன் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை தெண்டம் ஸமர்ப்பித்து விடைபெற்றுக் கொண்டு சிஷ்யவர்க்கத்துடன் மேகம் திரண்டு செல்வதுபோல் கபிஸ்தலம், ஆடுதுரைபெருமாள்கோவில், ராயமபேட்டை, கண்டியூர், கோனேரிராஜபுரம், அப்பக்குடத்தான், உத்தமர்கோவில் வழியாக, நந்திக் கிராமம் போன்ற கீழ ஆச்ரமத்தையடைந்து ஸத்ஸம்பிரதாய ப்ரவசனம் செய்துவரலானர்.

இந்தக் கீழஆச்ரமத்தில் ஸத்ஸம்பிரதாயப்ரவசனம் செய்துவருகையில் அடிக்கடி ஸ்வாமிக்கு மயக்கம் வந்து சிறிது நாழிகை பிரக்ஞையற்றிருப்பார். இப்படி இரண்டு ஸம்வத்ஸரங்கள் ஆனவாறே கீலகஸூ ஆவணி மாதத்தில் ஸ்வாமி வெகு நாழிகை பிரக்ஞையற்றிருக்க சிஷ்யர்கள் தேரழுந்தூர் ஸ்வாமியின் கிருஹத்திற்குச் சென்று விருத்தாந்தத்தை யறிவித்து ஸ்வாமியை கீழ ஆச்ரமத்திற்கு எழுந்தருளப் பண்ணினார்கள். பின்னர் ஸ்ரீமதாண்டவனுக்கு மயக்கம் தெளிந்ததும் தேரழுந்தூர் ஸ்வாமியை ஜீவசிராத்தம் செய்துகொள்ளும்படி நியமிக்க அவரும் ஜீவசிராத்தம்செய்து மாத்ராக்ரஹணம் பெற்று **'ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜமஹாதேசிகன்'** என்ற திருநாமமும் சூட்டப் பெற்றார்.

பின்னர் சிஷ்யர்களுக்குக் காலக்ஷேபம் ஸாதிக்கும்படி ஸ்ரீமதாண்டவனால் நியமிக்கப்பட்டு அன்று முதல் காலக்ஷேபம் ஸாதிக்கலானார். காலக்ஷேபம் ஸாதிக்கும் ரீதியையும் அழகையும் கண்டு மனம் பூரித்து திருக்குடந்தை ஆண்டவன் ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனை அருகிலழைத்து 'அப்பா நான் மூலமந்த்ரத்தை ஸப்தகோடி ஜெபித்து வைத்திருக்கிறேன். இதுவரையில் நம் ஸம்ப்ரதாயப்படி இதை வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை என்று எனக்குத் தெரியும். அப்படி யிருந்தும் இப்பொழுது உலகில் வ்யாபித்திருக்கும் ஆசுரத் தன்மையை ஒழிப்பதற்கு இந்த மந்த்ர சக்திகள் உனக்கு உசாத் துணையாக இருக்குமென்றே இதுவரையில் எம்பெருமான் என்னிடமே வைத்துக்கொள்ள திருவுள்ளப் பட்டதாக நினைக்கிறேன். முன்னம் த்ரேதாயுகத்தில் ப்ரம்மரிஷிப்பட்டம் பெற்ற பின்னரும் விச்வாமித்ரர் அஸ்த்ரசஸ்த்ர வித்தைகளை பகவதர்ப்பணம் செய்யாமல் தன்னடைவே வைத்திருந்து யாகம் என்ற வியாஜம்

வைத்து ஸ்ரீராமபிரானிடம் நேரில் அஸ்த்ரசஸ்த்ர வித்தைகளை அர்ப்பணம் செய்து க்ருதார்த்தரானர். அதுபோல் இந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாய அபிவிருத்திக்கும் உலகில் அஜ்ஞானந்தகாரத்தை யகற்றவும் உனக்கு இந்த மந்த்ர சக்திகளை உதக பூர்வமாக அளிக்கிறேன். நீர் பெரும்பேறு அடைய ஸ்ரீமந் நாராயணன் என்னை இப்படி ஸங்கல்பித்திருப்பதாக எண்ணுகிறேன்' என்று கூறி தானடைந்த மந்த்ர சக்திகளை ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனுக்கு உதக பூர்வமாக அளித்தார். பின்னரும் 'இந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் உம்முகமாக மிகவும் தழைத்தோங்கும்' என்றும் அநுக்ரஹித்தார்.

இப்படியாக ஆறுமாதகாலம் எழுந்தருளியிருந்து கீலகவஸு மாசிமீ கிருஷ்ணபக்ஷம் துவாதசி யன்று ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் நித்ய ஸூரிகள் பதமடைந்தார். திருக்குடந்தை ஆண்டவனின் கைங்கர்யங்களை அந்த ஆண்டவன் பூர்வாச்ரம குமாரர்களைக்கொண்டு ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனும் இதர சிஷ்யகோடிகளும் மிகவும் சிறப்பாக நடத்திவைத்தனர்.

மூன்ருவது பாகம்

ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவன் ஸ்ரீ ஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனப் பொறுப்பேற்றதும், தனியன் விவரணமும்.

:o:

திருக்குடந்தை ஆண்டவனின் சரம கைங்கர்யங்கள் பூர்த்தியானவுடன் ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவன் நந்திக் கிராமத்திற்கு மேற்கே அமைந்துள்ள அயோத்தி போன்ற பெரியாச்ரமத்திற்கு எழுந்தருளாமல் பரதனிடமிருந்து ஸ்ரீராமபிரான் நந்திக்ராமத்தில் ஏற்றுர்போல்

கீழ்புரம் அமைந்துள்ள நந்திக்ராமம் போன்ற கிழ ஆச்ர மத்திலேயே ஸ்ரீ ஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனம் முதலான ஸகல பொறுப்புக்களையும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

நடுத்தரமான உயரம், ஞானவைராக்யங்களுடன் திகழும் ப்ரும்மதேஜோமயமான செந்தாமரை போன்ற திருமுகமண்டலம், ஸதா கருணையே திகழும் கடைக்கண் பார்வையுடன் கூடிய சிறு செவ்வரி படர்ந்த திருநேத்திர ங்கள், பரிசுத்தமான திருமேனி இவைகளுடன் கூடியும், திருமார்பை ஊர்த்வபுண்டரமும், யஞ்ஞோபவீதமும் அலங்கரிக்க, பவித்ரமணிந்த வலது கையில் 'முளைவரித் தண்டொரு மூன்று முப்பகை தளையரி தவத்தவர் இவரே' என்று புகழும்படி த்ரிதண்டமேந்தி ஸ்ரீமந்நாதமுனி, ஸ்ரீமத் யாமுநமுனி ஸ்ரீமத் ராமானுஜமுனி ரூபமாக உல கிற்கு உபகரிக்கப்பட்ட முனித்ரய ஸ்ரீஸத்ஸம்ப்ரதாயம் தழைத்தோங்கவும் உலகில் ஆசுரத் தன்மையை யகற்ற வும் ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவன் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீ பாதுகை களுடன் யாத்திரையாக எழுந்தருளலானார்.

இப்படி யாத்திரையாக எழுந்தருளுகையில் பரிசுத் தமான திருமேனியுடன் த்ரிதண்டம் வலது திருக் கையில் தாங்கியும், இடது திருக்கை தொடைக்கு ஸமீப மாக இருப்பதையும் உத்தமமான ஸாத்வீக குணமுள்ள பெரியோர்கள் கண்டு ஸேவித்து 'முப்பகையை வென்று த்வஜம் கைக்கொண்ட தன்னை ஒருமித்த மனதுடன் ஆச்ரயிப்பவர்களுக்கு ஸம்ஸார ஸாகரம் தொடையளவே' என்று காட்டிக் கொடுப்பதாக உணர்ந்து இம்மஹான் 'கீதையை உபதேசித்த கருணாமூர்த்தி கண்ணபிரானே' என்று புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள்.

தனியன்.

—:0:—

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑌦𑌵𑌿𑌨𑌤𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌸𑍇𑌵𑌿𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑍁𑌨𑌿𑌤𑌿𑌲𑌕𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸
[𑌭𑌾𑌰𑌂 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌰𑌜𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑌣𑍇𑌰𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌯𑌤𑌿𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨
[𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌿𑌮𑍍 ॥

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீவாஸயோகீச்வச்ரபதவிநதம்
லப்தவேதாந்தயுக்மம்
ஸ்ரீபாதூஸேவிராமானுஜமுனிதிலகாத்
தத்பதந்யஸ்தபாரம்
ஸ்ரீமத் ஸ்ரீவாஸராமாவரஜமுனிமணேர்
லப்தமோக்ஷாச்ரமம் தம்
ஸ்ரீமத் வேதாந்தராமானுஜயதிந்ருபதிம்
ஸம்ச்ரயே ஞானவார்த்திம்.

தனியன் விவரணம்.

—✿—

ஸ்ரீ ஸத்ஸம்பிரதாயங்களில் "தனியன்" என்ற சொல் ஸ்ரீமத் ஆசார்யாளின் குணங்களையும் சரித்திரத்தையும் விளக்கும் சுலோகத்தை அல்லது பாட்டை குறிப்பிடும்.

இந்த உத்தமமான ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனின் தனியன் இவருடைய பெருமையை மட்டுமன்றி ஸ்ரீமத் ஆசார்யர்களாய் ஸ்தானம் வஹிக்கும் உத்தமர்களின் மேன்மையையும் தன்மையையும் விளக்குகிறது. இவர் தனிய

4

னில் 1-வது பாதம் இவர் எந்த ஆசார்யன் திருவடிகளை ஆச்ரயித்து பஞ்சஸம்ஸ்காரம் பெற்ருரோ அந்த ஆசார்யனின் பெருமையையும், 2-வது பாதம் உபய வேதாந்த காலக்ஷேபத்தையும் ப்ரபத்தியையும் அனுக்ரஹித்த ஆசார்யனின் மேன்மையையும், 3-வது பாதம் இவருக்கு மோக்ஷாச்ரமம் அளித்த ஆசார்யன் பெருமையையும், 4-வது பாதம் இந்த உத்தமமான ஆசார்யனின் மேன்மையையும் விளக்குகிறது.

அதன் விபரமாவது :—

(1-வது) "ஸ்ரீமத் ஸ்ரீவாஸ யோகீச்வரபதவிநதம்" என்பதில் முதல் பதமான "ஸ்ரீமத்" என்பது ஸகல தத்வங்களும் அடங்கியிருக்கும் திருமந்த்ரத்தின் நித்யமான முதல் பதமான ப்ரணவத்தைக் குறிப்பிடுகிறது எனவும் 'ஸ்ரீவாஸ' என்கிற பதத்திஞல் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ஸகல தத்வங்களுக்கும் இருப்பிடமான பரம்பொருளும், அவைகளால் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீதேவி நித்யவாஸம் செய்யும் "அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பன்" என்றதும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

"யோகீச்வர" என்ற பதம் முன்பு குறிப்பிடப்பட்டவைகளை சரிவர கசடறக்கற்று "அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பன்" திருவடிகளை ஸதா த்யானித்து அந்த யோக நிஷ்டையுடன்கூடிய ஆசார்யன் என்று ஆசார்யனின் மகிமையைக் கூறுகிறது எனலாம்.

மற்ருென்று "ஸ்ரீமத்" யென்கிற பதத்திஞல் ஒவ்வொரு ஜீவனும் மோக்ஷமடைவதற்காக வேண்டிதயை வாத்ஸல்யம் முதலான உத்தமமான குணங்கள் நிரம்பியவளும், தன்னிடம் பக்திசெய்யும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு அஜ்ஞானம் பசி பீடைகளைக்கொடுக்கக் கூடிய

அலக்ஷ்மியைத் துரத்தி தீர்க்காயுளையும் திடகாத்ர த்தையும் சுத்த ஸாத்வீக ஞானம் முதலான உத்தமமான குணங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு பகவானுக்கு ஸம்ஸாரி விஷயத்தில் க்ருபை செய்யவேண்டும் என்று சிபார்சு செய்பவளாகவும் புருஷகார பூதையான பிராட்டியின் ஸம்பந்தத்தைக் குறிக்கிறது என்றும், "ஸ்ரீவாஸ" என்ற பதத்தினுல் சரணமடையவேண்டிய பரம்பொருள் லக்ஷ்மியின் சேர்த்தியுடன் கூடிய "ஸ்ரீமந்நாராயணன்" என்றே ஏற்படுகிறது.

"யோகீச்வர" என்பது புருஷகார பூதையும் உபாயத்தில் அன்வயமும் கொண்ட பிராட்டியின் புருஷகாரத்துடன் மோக்ஷத்திற்கு ப்ரபத்தி யநுஷ்டானம் செய்யவேண்டும் என்பதை நனகறிந்து த்யான ரூபமான யோகத்தில் ஏகநிஷ்டராயுள்ள ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸமஹாதேசிகனை ஸூசிப்பிக்கிறது. "பதவிநதம்" என்பது மேலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் உத்தமமான குணங்களையுடைய ஸ்ரீமதாசார்யன் திருவடிகளை ஆச்ரயித்து பஞ்சஸம்ஸ்காரம் பெற்றதை ஸூசிப்பிக்கிறது.

(2-வது)—"ஸ்ரீபாதுாஸேவி ராமானுஜமுனிதிலகாத்" என்பது—

"விம்மினன் பரதனும் வேறு செய்வதொன்
றின்மையினறிதென வெண்ணி ஏங்குவான்
செம்மையின் திருவடித்தலந் தந்தீகென
எம்மையும் தருவன இரண்டும நல்கினுன்"

இந்தப் பாசுரம் கம்பநாட்டாழ்வாரால் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் பின்வரும் ஸந்தர்ப்பத்தில் பாடப்பட்

டது. சித்ரகூடத்தில் திவ்ய தம்பதிகளான ஸீதாபிராட்டியையும் ஸ்ரீராமபிரானையும், பரதாழ்வான் அயோத்திக்கெழுந்தருளவேண்டும் என்று மன்றாடின ஸமயம் ஸ்ரீராமபிரான் இசையவில்லை. அந்த ஸமயம் பரதன் மனம் கலங்கி கண்களில் நீர்ததும்ப திகைத்து நிற்கிறான். அது ஸமயம் மகாஞானியான குலகுருவான வஸிஷ்டர் தனது குறிப்பினால் பரதனுக்கு ஸம்க்ஞைசெய்ய உத்தமனான பரதன் அக்குறிப்பை உணர்ந்து ஸ்ரீராமபிரானை 'திவ்ய தம்பதிகளான உம் இருவரையும் பிரிந்திருக்கும் காலத்தை ஸகித்துக்கொள்ள உம்முடைய திருவடிகளை அலங்கரித்திருக்கும் திவ்ய ஸ்ரீபாதுகைகளையேனும் அடியேனுக்களித்து ரக்ஷிக்கவேண்டும்' என்று கெஞ்சினான். ஸ்ரீராமபிரானும் மனமிசைந்து ஸீதாபிராட்டியினால் ஸதா பூஜை செய்யப்பட்ட இரண்டு திருவடிகளை அலங்கரித்த ஸ்ரீபாதுகைகளை அளித்தார். அந்த ஸ்ரீபாதுகைகளை ஸிம்மாஸனத்திலேற்றி ஸ்ரிய:பதியான லோகாசார்யனைப் பிரிந்திருக்க நேர்ந்த ஸமயம் ஸ்ரீமதாசார்யனின் திவ்ய பாதுகைகளை ஆச்ரயிக்கவேண்டும் என்று செயலில் அநுஷ்டித்துக் காட்டினான் ஸ்ரீபரதன்.

அதுபோல் இந்த ஸ்ரீ ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்திலுள்ள ஸத்சிஷ்யர்களுடன் விளங்கும் ஸ்ரீமதாசார்யாளின் திவ்ய பாதுகைகளை ஸதா ஆராதித்து கைங்கர்யம் செய்வதே கடமை என்றும், அதுவே ஸ்வரூப ப்ராப்தம் என்றும், உபாய ப்ராப்திக்கு விரோதிகளை ஒழிப்பதற்கு உபாயமென்றும், ராமஅநுஜனான பரதனென்ன, ஸ்ரீநிகமாந்த குருவென்ன இவர்கள் போன்று ஸதாசார்யர்களாய் அவதரித்த பலரில் வஸிஷ்டர்போன்று வைராக்ய முனிதிலகராய் இருந்த மஹாகுரு என்று உத்தரபாகத்தால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

"லப்தவேதாந்த யுக்மம்" **"தத்பதம் ந்யஸ்தபாரம்"** என்பது மேலே குறிப்பிடப்பட்ட உத்தமமான குணங்களையுடைய ஆசார்யன் திருவடிகளை ஆச்ரயித்து அவர் திருவடிகளிலேயே உபயவேதாந்த காலக்ஷேபத்தையும் செய்து ப்ரபத்தியநுஷ்டானமும் செய்து கொண்டவர் என்றர்த்தம்.

(3-வது)—**"ஸ்ரீமத் ஸ்ரீவாஸராமாவரஜமுனிமணேர் லப்த மோக்ஷாச்ரமம்"** இதில் **"ஸ்ரீமத்"** என்பது தனக்கு ஆயுதமாகவும் அலங்காரமாகவுமுள்ள சேதனங்களுக்கு ஆத்மாவாயுள்ள பொருளாகிய ஸ்ரீவாஸராமானுஜமஹா தேசிகனை சொல்லுகிறது. "அகலகில்லேன் இறையும் என்று அலர்மேல்மங்கை உறைமார்ப"னென திருவேங்கடமுடையானை தியானித்து நிற்கும் முனிச்ரேஷ்டர் என்றும் கூறலாம். மேலும் ஞானவைராக்ய சிஷ்யர்கள் கைங்கர்யம்செய்ய கும்பல் கும்பலாய் ஆச்ரயிக்கப்பெற்ற ஆசார்யனின் தன்மையையும் குறிக்கிறது. **'லப்தமோக்ஷாச்ரமம்"** என்பது ஸங்யாஸ ஆச்ரமத்தை அடைந்தார் என்று விளக்குகிறது. **"தம்"** என்பது மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பெருமைகளுடன் கூடிய ஸதாசார்யர்களின் கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரமானவர் என்ற விசேஷார்த்தத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

(4வது)—**"ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமானுஜ யதிந்ருபதிம் ஸம்ச்ரயே ஞானவார்த்திம்"** என்பதில் **"ஸ்ரீமத்"** என்றது எம்பெருமானிடம் எந்த ப்ரபத்தியை அனுஷ்டித்து அவருக்குகந்தவராய் நித்யமுக்தனாய் நித்யகைங்கர்யம்செய்ய வேண்டியதற்கான பரிபக்குவ தசையை பிராட்டிபோல் சிஷ்யர்களுக்கு ஊட்டி தன் பூர்வாசார்யாள் திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு பிராட்டியின் புருஷகாரத்துடன்

பிரபத்தியை அனுஷ்டித்து வைக்கும்படியான உத்தம மான ஞானவைராக்ய அனுஷ்டான ஸ்ரீகள் நிரம்பியவர் என்று பொருள்.

"வேதாந்த ராமானுஜன்" என்பது ஆசார்யர் களில் முதல்வனும் பரமாசார்யனும் வேதங்களெல்லாம் எவரிடத்தில் லயமாகி நிற்கின்றனவோ, அந்த ஸ்ரீமந் நாராயணனின் அம்சமான ராமகிருஷ்ணவதார சேர்த்தி யின் குணங்களைப் பிரகாசப்படுத்த அவதரித்த அவதார புருஷர் என்று குறிக்கிறது. "யதிந்ருபதிம்" என்பது யதிகளுக்குள் ஓர் சக்ரவர்த்தி என்று ஸூசிப்பிக்கிறது. "ஞானவார்த்திம்" என்பது இனிப் பிறவியில்லாது நித்ய மான கைங்கர்யத்தையும் ஆனந்தத்தையும் கொடுக்கக் கூடியதான மோக்ஷத்தை அடைய வேண்டியதற்கான உத்தமமான ஞானத்திற்குக் கடலாக உள்ள இந்த "நம் மாண்டவன்" என்று புகழப்பெற்ற ஆசார்யனை "ஸம்ச் ரயே" என்றால் ஆச்ரயிக்கிறேன் என்று பொருள்.

இந்தத் தனியனில் உள்ள நான்கு பாதங்களும் திருமந்த்ரத்தில் உள்ள பதார்த்தங்கள் பொருந்தினதாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முதல் பாதத்தில் ப்ரணவாக்ஷரத்தில் உள்ள தத்வங்களுடன் கூடிய ஸ்ரிய:பதியை தியானித்து ஏக நிஷ்டரான குருவை அடைந்தவர் என்பதைக் குறிக் கிறது.

இரண்டாவது பாதம் திருமந்த்ரத்தின் இரண்டா வது பதத்தால் குறிப்பிடப்படும் புருஷார்த்த ஞானப் ப்ராப்திக்கு விரோதமானவைகள் கழிய "ஸ்ரீபாதுகாரா தனம்" இன்றியமையாதது என்பதை செயலில் அநுஷ்

டித்துக்காட்டிய குருவை பின்பற்றியவர் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

மூன்ருவது பாதத்தில் "நார" என்பதால் பிரதிபாதிக்கப்படும் ஆத்ம கும்பல்களில் இவ்விடம் ஞான வைராக்ய ஸாத்வீகஶ்ரீகள் நிரம்பிய சிஷ்ய கும்பல்கள் ஸதாசார்யர்களுக்கு ஓர் ஆபரணம் என்று உலகிற்குக் காட்டிய குருவை குறிப்பிடுகிறது.

4-வது பாதத்தில் "ஆய" என்பதால் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் கைங்கர்யமானது மேலே குறிப்பிடப் பட்ட செயல்களை அனுஷ்டித்துக் காண்பித்த மூன்று ஆசார்யர்களின் கடாக்ஷத்திற்கு பாத்திரமானவரும் ஶ்ரீமத் பூர்வாசார்ய பாதுகைகளை ஆராதித்தலே ஸர்வ சாஸ்த்ரங்களிலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது என்று செயலில் அனுஷ்டித்துக் காண்பித்து, பயனன்ருகிலும், பாங்கலராகிலும் திருத்திப் பணிகொள்ளும் தன்மையஞன உத்தம ஶ்ரீமத் ஆசார்யன் திருவடிகளே கைங்கர்யம் பண்ணத்தகுந்தது என்று காண்பிக்கிறது.

'எப்படியும்ஓரார் சுருதியொளியால் இருள் நீக்கும்' என்று ஆசார்யர்களால் ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்ட ஞான ஹ்ருதயத்தை உடைய இந்த ஶ்ரீமத்வேதாந்தராமானுஜ மஹாதேசிகன் திருவடிகளிலே உத்தமமான மோக்ஷ ஞானத்தை அபேக்ஷிப்பவன் கைங்கர்யம் செய்யவேண்டியது என்பது முக்கிய கருத்து.

இந்தத் தனியனில் உள்ள இன்னும் ஓர் விசேஷம் என்னவென்ருல் பிராட்டிக்குள்ள உபாய உபேயங்களில் ஆறு ப்ரகாரங்களுண்டு என்று கூறுவர். அதாவது (1) புருஷகாரத்வம். (2) உபாயத்வம். (3) தன்னை

ஆச்ரயித்தவர் சொல்லும் குறைகளைக் கேட்டல். (4) தான் கேட்டதை எம்பெருமான் உகந்து கேட்கும்படி செய்தல். (5) கைங்கர்யம் செய்வதே கடமை என்று செயல்பூர்வமாக அனுஷ்டித்துக் காட்டல். (6) அபராதிகளுக்கு ஈச்வரனுக்குகந்ததான கைங்கர்யம் செய்வதற்கான பரிபக்குவத்தை உண்டாக்கிவைத்தல் இந்த ஆறு படியுடன்கூடிய ஆறு ஸ்ரீசப்தங்கள் இந்தத் தனியனில் அமைந்திருப்பதே மேன்மை.

ஆகையினாலேயே உத்தமமான பெரியோர்கள் இந்தத் தனியனை அநுஸந்திக்கையில் புருஷகாரத்தில் மட்டுமின்றி உபாயத்திலும் பிராட்டிபோல் ஆசார்யாளுக்கும் ஆறுவித ப்ரகாரங்களுமுண்டு என்று இந்த அவதார புருஷனான உத்தமஸ்ரீமதாசார்யன் ஸ்ரீமத்வேதாந்த ராமானுஜமஹாதேசிகன் தனியன் நிரூபிக்கிறதென்றும் இவர் திருவடிகளை உபாயமும் உபேயமுமாகப்பற்றி நித்யகைங்கர்யம் செய்வதே நாம் பெறும் பேறு என்றும் தெளிவுறக்காட்டுவதாகக் கூறுகின்றனர் என்றால் இதன் பெருமையை என்னவென்று கூறுவது?

மேலும் திருமந்திரம் காட்டுகிற ஸ்வரூப உபாய புருஷார்த்தங்களை அறிந்து அனுஷ்டித்து, சிஷ்யர்களையும் அநுஷ்டிக்கும்படி செய்துவைக்கும் இந்த மஹானை நான் ஆச்ரயிக்கிறேன் என்று த்வயம் போல் ஓர் அநுஷ்டான வாக்யமாயும் இருக்கிறது இந்த தனியன்.

Q22 N49
9 74958

ஸ்ரீஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனார்த்தம்

யாத்திரையாக எழுந்தருளிய விபரம்.

—:❀:—

முதன் முதலாக ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவன் ஸ்ரீரங்கம் கீழ ஆச்ரமத்திலிருந்து யாத்திரையாகக் கிளம்பி அப்பக்குடத்தான், திருக்கண்டியூர், ராயம்பேட்டை, விண்ணாத்தங்கரை, மாரியம்மன்கோவில், வடுவூர் வழியாக ராஜமன்னார்கோவிலுக்கு ஸ்ரீராஜகோபாலன் ப்ரம்மோத்ஸவ ஐந்தாம் உற்சவத்தன்று ஹரித்ராநதி மேல்கரையில் ஓர் க்ருஹத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். அங்கு சிறிதுகாலம் ஸ்ரீஸத்ஸம்ப்ரதாயப் ப்ரவசனம் செய்துவருகையில் திருக்குடந்தை அழகியசிங்கர் ஸ்ரீவண்சடகோபஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸசடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் திட்டாணி வட்டம் என்கிற ஸ்ரீக்ராமத்தில் திருமேனி அஸௌகரியமாக இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு தனக்கும் இந்த ஆச்ரமத்துக்கும் பரோபகாரம் செய்த இந்த மஹானை தெண்டனிடவேணும் என்று திருவுள்ளங்கொண்டு திட்டாணிவட்டத்திற்கு எழுந்தருளி கொடவாசலுக்கெழுந்தருளினார். அந்த கிராமத்தில் எழுந்தருளியிருக்கையில் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்வச்சன்னம் ஸ்ரீரங்காசார்ஸ்வாமியும் அவரைச்சார்ந்த சிலரும் ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனை அநேகம் முறை தெண்டம் ஸமர்ப்பிவித்து "அயோத்தி போன்ற பெரியாச்ரமத்திற்கு எழுந்தருளவேணும்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அவர்களுக்கு சீக்கிரம்

எழுந்தருளுவதாக விடைகொடுத்தனுப்பி திரும்பவும் யாத்திரையாக திருக்குடந்தைக்கெழுந்தருளி மன்னார்குடி ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்கு மாத்ராக்ரஹணம் செய்து வைத்து பின்னர் ராயம்பேட்டைக்கு ஸங்கல்பத்திற்கு எழுந்தருளி திரும்பவும் யாத்திரையாக கோவில்வெண்ணிக்கெழுந்தருளி அந்த ஸ்ரீக்ராமத்தில் (ஸாதாரணஹு) ஸங்கல்பத்திற்கெழுந்தருளியிருந்து அடுத்த ஸங்கல்பத்திற்கு ஸ்ரீரங்கம் எழுந்தருளினர்.

ஸ்ரீரங்கத்திற்கெழுந்தருளினதும் கீழ ஆச்ரமத்திலுள்ள பூர்வாசார்ய ப்ருந்தாவனங்களை பிரதக்ஷிண ப்ரணமங்கள் செய்து அலையின்மேல் அலைவருவதுபோல் சிஷ்யகோடிகளும் இதரர்களும் புடைசூழ பெரியாச்ரமத்திற்கெழுந்தருளினர்.

பெரியாச்ரமும், மரங்கள் தளிர்த்துப் பூத்துக் காய்த்து மனோகரமாயிருக்க, கதிரவன் கிரணங்கள் குளிர்ந்திருக்க, வண்டினங்கள் ரீங்காரம்செய்ய, பக்ஷிகள் இனிமையாக சப்திக்க, ஸ்வாமி வரவினால் குதூகலமடைந்தாற்போலிருந்தது. சிஷ்யகோடிகளும், இதரப் பெரியோர்களும் ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனைப்பற்றின ஸ்துதிகளைக் கூறிவந்தனர். ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனும் ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவனின் ப்ருந்தாவனங்களை அணுகியதும் கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக பன்முறை பிரணமம் செய்து ஸ்துதிசெய்ததை நேரில் அநுபவித்தவர்களன்றி ஆதிசேஷனாலும் கூற இயலாது. பின்னர் அவ்விடமிருந்த சிஷ்யர்களுக்கும் பாகவதோத்தமர்களுக்கும் விசேஷ ததீயாராதனங்கள் நடந்தது. இவ் வைபவங்களைக்கண்ணுற்ற அனைவரும் ஸ்ரீரகுநந்தனன் ஸ்ரீநந்தி

க்ராமத்திலிருந்து அயோத்திக்கு எழுந்தருளின சமயம் இருந்ததாக ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் கூறப்படும் வைபவங்கள்போன்றிருப்பதாகக் கூறி பெருமைகொண்டனர்.

சிறிதுகாலம் ஸ்ரீரங்கம் பெரியாச்ரமத்திலெழுந்தருளியிருந்து பிறகு குணசேகரபுரம், வாங்கல், சோசலை, பெருமாள்கோவில், திருமலை, திருவஹீந்த்ரபுரம், தாடாளன் ஸந்நிதி முதலான எம்பெருமான்களை மங்களாசாஸனம்செய்துகொண்டு ஸ்ரீரங்கத்திற்கெழுந்தருளி சிறிது காலத்திற்குப் பின் திருவணை யாத்திரையாக எழுந்ருளினர். மறுபடியும் ஸ்ரீரங்கம் எழுந்தருளி சில காலம் அவ்விடமிருந்துவிட்டு திருக்குடந்தை வழியாக ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்திற்கெழுந்தருளினர்.

அவ்விடத்தில் ஸ்வாமியின் சிஷ்யர்கள் வேகவதியாற்றின் கரையில் ஸ்ரீரங்கராஜ வீதியில் ஓர் ஆச்ரமத்தை நிர்மாணித்து அதிலெழுந்தருளி யிருக்கும்படி பிரார்த்திக்க ஸ்ரீமதாண்டவனும் விபவஸ மார்கழிமீ 1உ ஸ்திரவாரத்தில் அந்த ஆச்ரமத்திற்கு **"ஸ்ரீபாதுகாச்ரமம்"** என்று பெயரிட்டு அதில் ஸ்ரீவரதனுக்கு கைங்கர்யம் செய்வதற்கான துளஸீ பாரிஜாத விருக்ஷங்களையும் பயிரிடும்படிசெய்து நித்யகைங்கர்யம் செய்துகொண்டும், விசேஷத் தளிகைகளை நடத்திக்கொண்டும் ஸத் ஸம்ப்ரதாயங்களை ப்ரவசனம் செய்துகொண்டும் சுமார் 3-வருஷகாலம் எழுந்தருளியிருந்தார். ஸ்ரீபாதுகாச்ரமம் ஸ்ரீரங்கராஜ வீதியில் வடக்குநோக்கி யமைந்திருக்கிறது. இந்த பாதுகாச்ரமத்திற்கு முன்னால் பாரிஜாத விருக்ஷங்கள் வெளியிலிருந்து உள்ளே செல்லும் வழியில் இருபுறமும் வளர்ந்திருந்தன. பின்புறம் விலாசமான தோட்டம் நம் ஸ்வாமி எழுந்தருளினதுமுதல் இந்திரவனம்போன்று

ஸதா பக்ஷிகள் சப்திக்க, வண்டினங்கள் ரீங்காரம்செய்யா நிற்க கதிரவன் கிரணங்களின் கொடுமை சிறிதுமின்றி அமைந்திருந்தது. பிரஜோத்பத்திஹு ஆரம்பத்தில் இந்தப் பாரிஜாத விருக்ஷம் வெகுவாகப் புஷ்பிக்கலாயிற்று. நம் ஸ்வாமி இந்தப் புஷ்பங்களேயும் இதர உபகாரங்களேயும் எடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீவரதனே ஸேவிக்க எழுந்தருளுகையிலும் திரும்பி எழுந்தருளும்போதும் புஷ்பங்கள் ஸ்வாமிமீது அர்ச்சிப்பதுபோல் உதிர்வது மிகவும் ஆச்சர்யகரமாயிருக்கும். இவ்வளவு வைபவத்துடன்கூடிய ஆச்ரமத்தில் ஸத்சிஷ்யர்களுடன் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனம் செய்துவருகையில் நம்மாண்டவனுக்கு 23-சாதுர்மாஸ்யங்களாக ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனத்திலுள்ள ஆர்வத்தினல் தன் திருமேனியைப்பற்றின சிந்தனேயே இல்லாதிருந்தபடியினுல் திருமேனி நாளடைவில் மிகவும் தளர்வடைந்துவந்தது.

இப்படித் தன் திருமேனி அஸௌகரியமடைந்ததை எண்ணி, அப்போது அவ்விடத்தில் காலக்ஷேபம் செய்துவந்தவரும் ஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரவசனத்திற்குதகுதியானவர் என்று கருதப்பட்டு ஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனத்திற்கானதும் ஆச்ரமத்தை திறம்பட வஹித்து நடத்த வேண்டுவதற்கானதுமான மர்மங்களே தன்னுல் வெகுவாகக்காண்பித்துக் கொடுக்கப்பட்டவருமான ஆக்கூர் ஸ்ரீ-உப-வே ஸ்ரீரங்காச்சார்ய ஸ்வாமியை மாத்ராக்ரஹணம் செய்துகொள்ளும்படி பலமுறை நியமித்தும் இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனின் குணுதிசயங்களேயும் விசேஷ சக்திகளேயும் பூர்ணமாய் அநுபவித்து வந்தவரானபடியால் பயந்து ஒதுங்கி வர்த்தித்துவந்தார்.

இப்படி இந்த ஸ்வாமி ஒதுங்கி வர்த்திப்பதைக் கண்ணுற்ற ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனும் மனம் நொந்து

ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனத்திற்கு பங்கம் வரலாமோவென்று எண்ணி வெகுசிரமத்துடன் அத்தகிரி வரதனை ஸேவிக்க எழுந்தருளி பூர்வாசார்யர்களை மனதினால் சிந்தித்து பெருந்தேவித்தாயாரை புருஷகாரமாகக்கொண்டு ஸ்ரீவரதனை பன்முறை ப்ரணாமம்செய்து **"ஸ்ரீமந் அபீஷ்டவரத த்வாமஸ்மி சரணம் கத:"** முதலான ச்லோகங்களை கண்களில் நீர் தாரை தாரையாகப்பெருக அநுஸந்தித்து 'ஹே ப்ரபோ! இந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தை ப்ரவசனம் செய்ய உத்தமர்களை **தன் திருவடிவாரங்களில்** உலகிற்களித்த மஹானன்றோ நீர். அடியேனுக்கு ஸ்ரீரங்கம் சென்றுவிடவேண்டுமென்ற அவா உண்டு. உமது திருவுள்ளம் இவ்விடத்திலேயே அடியேனுக்கு நித்ய கைங்கர்யம் அநுக்ரஹிக்கவேணுமென்றிருப்பின் சீக்கிரம் அருள்புரியவேணும். தேவரீர் ஸ்ரீ ஆளவந்தாரின் ப்ரார்த்தனைக்கிணங்க ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை உலகிற்கு ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனம்செய்து உலகுய்யும்படி செய்வித்தவரன்றோ தேவரீர்! இந்த ஸமயமும் அடியேனுக்குப்பின் ஆக்கூர் ஸ்ரீரங்காசார்யரை ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்து கொண்டு உலகுய்ய ஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரவசனம் செய்யும்படி அநுக்ரஹிக்கவேண்டியது உம்பொறுப்பு' என்று ஸர்வ பாரத்தையும் ஸ்ரீவரதன் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிவித்து தன்னால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்ரீபாதுகாச்ரமத்தில் பூர்வாசார்ய த்யானபரராய் சில நாட்களிருந்து தான் பூர்வம் அவதரித்த ப்ரஜோத்பத்தி வருஷ கர்க்கட மாதத்தில் கிருஷ்ணபஞ்சமி உத்திரட்டாதி நக்ஷத்திரங்கூடிய திங்கட்கிழமை இரவில் பூர்வாசார்ய பதமாகிய பரமபதத்திற்கு எழுந்தருளினார்.

சரமச்லோகார்த்த விவரணம்.

சரமச்லோகம்: சரமச்லோகமென்றால் கடைசி ச்லோகம் என்று பொருள். இது வேதாந்த விஷயமாக வரும்போது ஸ்ரீகீதையிலுள்ள **'ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய'** என்று ஆரம்பிக்கும் கடைசி ச்லோகத்தை குறிப்பிடுகிறது. இது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு முக்கியமாகக் கருதப்படும் மந்த்ர ரத்னங்களில் ஒன்று. ஆனால் உலக விஷயமாக கூறப்படுகையில் ஒரு ஜீவன் இறந்தபின் அவன் இந்த உலகில் இன்னகுலத்தில் அவதரித்து எந்த ஆசார்ய கடாக்ஷத்தால் எந்த ஸம்வத்ஸரம் பக்ஷம் திதி நாள் நக்ஷத்திரத்தில் உயிர் துறந்தான் என்பதை தெளிவுபடுத்தும் ச்லோகமாக விளங்குகிறது. ஸ்ரீபகவத்கீதையிலுள்ள ச்லோகம்போல் இதற்கும் அந்த "சரமச்லோகம்" என்ற பெயரை வைக்க காரணம் ஒன்றுமில்லாமல் இருக்குமோ? ஏதேனும் இருக்கவேண்டும். ஏதேனும் ஒற்றுமையில்லாவிடில் இந்த புனிதமான பெயரை ஒரு ஜீவன் உயிர் துறந்ததைப்பற்றிக் கூறும் ச்லோகத்திற்குவமை கூறுவதெப்படி? ஸ்ரீகீதையிலுள்ள சரமச்லோகம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவால் மோக்ஷமடைவதற்கு சிறந்த ஸுலபமான மார்க்கம் ப்ரபத்தியே என்றும் அதை அனுஷ்டிப்பவனுடைய பாபங்கள் எவ்வளவாயிருந்தாலும் அவன் ப்ரபத்தியை அனுஷ்டித்ததால் போக்கிவிடுவதாக உறுதிகூறிய உண்மையை உடையது.

இந்த சரமச்லோகமோவென்றால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களால் உயிர் துறந்தபின் குலம் கோத்திரம் முதலிய பெருமைகளையும் ஜீவன் அடையப்போகவிருக்கும்

பெருமையையும் குறிக்கிறது. ப்ரபத்தி ஒவ்வொருவரும் நல்ல திடகாத்திரத்துடனிருக்கையில் செய்துகொள்ள வேண்டியதானபடியாலும் ப்ரபத்திசெய்துகொண்டவனுக்கு மோக்ஷம் ஸித்தம் என்று ஸித்தாந்தம் இருப்பதாலும் ஒரு ப்ரபத்தி ஆனஜீவன் உயிர்துறந்த பின் இந்த உலகைவிட்டு மோக்ஷத்திற்கு செல்லுகின்ற தினம், பக்ஷம், மாஸம் முதலியவைகளையும், இந்த ஜீவனுக்கு ப்ரபத்தி அநுஷ்டித்துவைத்த ஆசார்யர்களின்மேன்மைகளையும் குறிப்பிடுவதால் இதற்கும் அப்பெயர் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

ப்ரபத்தியான அல்லது புண்ணியம்செய்து பரமபதித்த ஒவ்வொரு ஜீவனையும் உடலைவிட்டு ஜீவன் நீங்கியவுடன் விஷ்ணுவினால் ஏவப்பட்ட அமானவர் முதலான ஆதிவாஹகர்கள் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே அந்த ஜீவனை ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு அழைத்துச்செல்கின்றனர். அந்த ஆதிவாஹகர்கள் வர்ஷ மாஸ தின அபிமானி தேவதைகள் சூர்யன், சந்த்ரன், வருணன், மின்னல் முதலானவர்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இந்த ஆதிவாஹகர்கள் விரஜைவரையில் இந்த ஜீவனை அழைத்துச் செல்கின்றனர். விரஜையாற்றை நினைப்பினாலேயே தாண்டி அக்கரை சேர்ந்தவுடன் அவ்விடத்திலுள்ளவர்களால் விசேஷமாக உபசரிக்கப்பட்டு எம்பெருமானருகே செல்ல அவனைக்கண்ணுற்ற ஜீவன் தன் சுயஞானத்துடன் ப்ரகாசிக்க எம்பெருமானும் நித்யானந்தத்தைக்கொடுத்து நித்ய கைங்கர்யத்தையுமளிக்கிறான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இம்மாதிரியாக ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்ரீவேதாந்த ராமானுஜமஹாதேசிகன் நித்யகைங்கர்யம் செய்ய

உகந்த தினத்தின் மேன்மை ஆதிவாஹகர்கள் யார் யார் என்பதும் இதர மேன்மைகளும் பின்வருமாறு:—

ஸ்ரீராமாவதார க்ருஷ்ணவதாரங்களில் அவதார கால எல்லை பூர்த்தியானவுடன் அவதார காலஎல்லையை நித்யஸூரிகள் பூவுலகிற்கு வந்து ஞாபகப்படுத்தினர் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அப்படியே இந்த மஹானையும் ஸ்ரீ ஆராவமுதன் திருவடிவாரங்களில் காலக்ஷேபாதிகள் ஸாதித்துக்கொண்டிருக்கும் நாளில் ஸ்ரீவரதன் விபவ வருஷத்திலேயே (**விபவஹூ ஸ்ரீதேசிகன் அவதரித்த வருஷம்**) இவர் தன்னிடம் வந்து நித்யகைங்கர்யம் செய்ய வேணுமென்று திருவுள்ளம் பற்றி ஸ்ரீமதாண்டவனுக்கு அந்தரங்க சிஷ்யரான ஸ்ரீ-உ-வே ரங்காச்சார் ஸ்வாமியின் மனதில் உட்புகுந்து ஸ்ரீகாஞ்சீபுரம் எழுந்தருள வேணுமென்று பிரார்த்திக்கும்படி செய்தார்.

ஸ்ரீ-உ-வே ஆக்கூர் ரங்காச்சார் ஸ்வாமியும் ஆக்கூர் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சார் ஸ்வாமி, சேஷாச்சார் ஸ்வாமி முதலான இன்னும் சிலருடன் திருக்குடந்தைக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனை ஸ்ரீகாஞ்சீபுரத்திற்கு எழுந்தருளவேணும் என்று பிரார்த்திக்க ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவனும் ஸ்ரீவரதனின் திருவுள்ளத்தை அறிந்தவராய் பகவந் நியமனமாகக்கொண்டு ஸ்ரீகாஞ்சீபுரத்திற்கு எழுந்தருளலானார். எழுந்தருளிவருகையில் அவ்வூரில் வேகவதி நதிக்கரையில் ஸ்ரீரங்கராஜவீதியில் ஓர் ஆச்ரமம் புதிதாய் ஸ்வாமிக்காக நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் ஸ்திரவாஸம்செய்ய ஆவல்கொண்டவர்போல் விபவஹூ விஷ்ணுவை அபிமான தேவதையாகக்கொண்ட தனுர்மாதத்தில் ஸ்திரவாரத்தில் அந்த ஆச்ரமத்திற்கு "ஸ்ரீபாதுகாச்ரமம்" என்ற திருநாம

மிட்டு ஸ்ரீவரதனுக்குகந்த கைங்கர்யங்களை வெகு விசேஷமாகவும் விமரிசையாகவும் செய்துகொண்டெழுந்தருளியிருக்கையில் இந்த ஸத்புருஷனை பூவுலகில் அவதரிக்கும் பாக்யம் செய்த வருஷாதிபனான பிரஜோத்பத்தி இவரை தேவாதிராஜன் ஸன்னிதியில் நித்யகைங்கர்யம் செய்யும்படிசெய்து தான் கிருதார்த்தனாகவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் எதிர்நின்றான். ராமாவதாரஸூசகத்திற்கு அவர் அவதரித்த கர்க்கட ராசியை உதயராசியாகக் கொண்ட கர்க்கட மாதம் பிரவேசியா நின்றது. சந்திரன் தனது சொந்த தினத்தில் உத்திரட்டாதி நக்ஷத்திரத்தில் மீனராசியில் நின்றான். ஸ்ரீராமன் விஷ்ணு என்ற சூர்யன் மீனராசியில் நிற்க கர்க்கடராசியில் சந்திரன் நிற்கப் பிறந்தவர் இவர்கள் இருவரும் மாறுபட்டு மற்றவர் நின்ற ராசியில் நின்று இவரை நித்யகைங்கர்யம் செய்ய எழுந்தருளப்பண்ணவேணும் என்றெண்ணினார் போல் சூர்யன் கர்க்கட ராசியிலும், சந்திரன் மீன ராசியிலும் நின்றனர். ஸ்ரீராம கிருஷ்ணாவதார சாரங்களை நீருண்ட மேகம்போல் உண்டு உலகில் பொழிந்து உய்வித்த மஹான் ஆனபடியால் சூர்யன் வருணன் என்ற பெயருடன் வஸிஷ்டர் என்ற ரிஷி துதிசெய்ய ஹூஹூ கந்தர்வர் பாட, சகஜை என்ற அப்ஸரஸ் நர்த்தனம்செய்ய, சித்திரன் என்ற இயக்கர் கடிவாளத்தை பிடித்து நிற்க, ஏலாபுத்ரன் என்ற ஸர்ப்பம் சூர்ய ரதத்தை சுமந்து செல்ல, ஸர்ப்பி என்ற ராக்ஷஸன் பின்னால் தள்ள, வாலகில்யர் என்ற ரிஷி வழி காட்ட "ஸ்ரீமத் நம்மாண்டவன்" எதிர்கொண்டழைக்கப்பட்டார்.

சந்திரனோ இவர் பஞ்ச ஆயுதங்களுடன் கூடிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவின் அம்சம் இவர் என்று உல

இற்குக்காட்ட எண்ணி ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய பக்ஷமாகிய கிருஷ்ணபஞ்சமிதினத்தில் தான் நீலவர்ணமான வானில் நக்ஷத்திரங்களின் மத்தியில் உதித்து ப்ரகாசித்து எழுந்தருளப்பண்ண நின்றுகொண்டிருந்தான். நாம் வைகுண்டத்திற்கு எழுந்தருளிய பின்னர் பூவுலகை ரக்ஷிக்கத் தன் அநுஜனின் அம்சத்தவர் இருக்கிறார் என்று ஸூசிப்பிக்க தன் திருநக்ஷத்திரத்திற்கடுத்த உத்திரட்டாதி நக்ஷத்திரத்தில் பரமபதித்தார்.

இவர் பரமபதித்த இடம் சிரேஷ்டமான ஸ்ரீவரதன் நிவஸிக்கும் ஸ்ரீகாஞ்சீபுரம். இவ்விடத்தில் இவர் ஆச்ரமம் வகித்துவந்த பீடத்தின் ஸ்தானமான ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸ்ரீரங்கராஜவீதி என்ற பெயருடன் இருக்கலானார். இவர் வித்யைக்குக் கரைகண்டவர் என்றமைய ஸரஸ்வதி நதியாகப்பிரவஹித்து நிற்கும் இடத்தின் அக்கரையில் பாதுகா ப்ரபாவத்தை உலகில் பரவச்செய்து எம்பெருமானின் திருவடி ஸம்பந்தமுள்ள ஆசார்யர்கள் திருவடிகளே 'சாதனமும் பயனும்' என்றுலகிற்குக் காட்டுபவர்போல் "**பாதுகாச்ரமம்**" என்ற தன்னால் பெயரிடப்பட்ட விடத்தில் ஸ்ரீவரதன் திருவடிகளிலே நித்ய கைங்கர்யம் செய்ய எழுந்தருளினார்.

இவ்விடத்தில் இன்னுமொரு விசேஷம் அறியத்தக்கது. அக்ஷராப்யாஸ காலத்தில் இந்த ஸ்வாமியை ஆசிர்வதிக்க ஸ்ரீவரதன் ஸந்நிதியிலிருந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளினார்கள். இவருக்கு நித்ய கைங்கர்யத்தையளிக்க எண்ணிய ஸ்ரீவரதன் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை நியமிக்க அவர்களும் ஸ்வாமியை திருக்குடந்தையி

லிருந்து ஸ்ரீகாஞ்சீபுரம் எழுந்தருளவேணுமென்று பிரார்த்தித்து எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்தார்கள். இவரும் ஸ்ரீகாஞ்சீபுரத்திற்கெழுந்தருளினது முதல் ஸ்ரீவரதனுக்குகந்த நித்ய கைங்கர்யங்களை விசேஷமாகச் செய்வித்து அதனாலேற்பட்ட ஆனந்தபூர்த்தியையுடையவராய் நித்யவிபூதியில் நித்யகைங்கர்யத்தில் இச்சை கொண்டு பரமபதித்தார் என்பதும் ஸ்ரீவரதனின் பெயருடன் அவர் அம்சத்தினராய் பூர்வாச்ரமத்திலவதரித்த இவர் தன்னடிச்சோதிக் கெழுந்தருளினது எவ்வளவு பொருத்தமாய் அமைந்திருக்கிறது.

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளென்ன, யாமுன முனியென்ன, ஸ்ரீபாஷ்யகாரரென்ன இவர்களால் நிலைநிறுத்தப்பட்ட ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தை இவர் யாத்திரையாக எழுந்தருளி தேசமெங்கும் நிலைநாட்டினவர். எம்பெருமானுக்கு அந்தந்த தேசத்தில் நடைபெறுமல் நின்றிருந்த கைங்கர்யங்களை மறுபடியும் நடக்கும்படி செய்ததன்னியில் புதிதான விசேஷ கைங்கர்யங்களையும் செய்வித்து வந்தார். இப்படியாக ஸ்ரீவரதனின் திருவடிகளில் நித்யகைங்கர்யம் செய்யும் மனத்தினராய் கைங்கர்யங்களை செய்துவந்து அவர் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்ய ஸ்ரீயை அடைந்தார்.

ஆசாரத்துக்கு ப்ரதமாவதாரமாகவும் ஞானம் என்கிற ஸமுத்திரத்திற்கு சந்திரன் போன்றவரும், பக்தியே உருவெடுத்தவராகவும், விரக்திக்கு இருப்பிடமாகவும், சாந்தத்துக்கு உற்பத்தி ஸ்தானமாகவும், தயா ஸமுத்திரம் போலும், அகங்கார ஸமுத்ரத்திற்கு அகஸ்தியர் போலவும், ஸௌசீல்யத்திற்குப் பிறப்பிடமாகவும் விளங்கிக்கொண்டு மதுரமான வாக்கையுடைய ‘ஸ்ரீமத்

நம்மாண்டவன்' என்கிற ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமானுஜ மஹாதேசிகன் ஆதரத்துடனும், அன்புடனும் ஜனங்களுக்கு ஸன்மார்க்கத்தை உபதேசித்துவந்து உத்தமமான கிட்டற்கரியதான நித்யகைங்கர்யத்தைக் கைக்கொண்டார்.

ஸ்ரீ:

கிடைக்குமிடம் :—

ஸ்ரீ R. V. ராஜகோபாலய்யங்கார்,

ராயம்பேட்டை,

திருவாதி போஸ்ட்,

(தஞ்சாவூர் S. I. Ry.)

ஸ்ரீநிவாஸ பிரஸ், திருவையாறு. C. 500. 27-12-48

121-11
9L